

Sygn. akt II Ka 272/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 czerwca 2015 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Teresa Zawislak (spr.)
Sędziowie:	SSO Krystyna Święcicka SSO Jerzy Kozaczuk
Protokolant:	st. sekr. sąd. Agnieszka Walerczak

przy udziale Prokuratora Luby Fiłoc

po rozpoznaniu w dniu 19 czerwca 2015 r.

sprawy **M. P.**

oskarżonego o przestępstwo z art. 158 §1 kk

na skutek apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 31 marca 2015 r. sygn. akt II K 664/14

I. wyrok w zaskarżonej części zmienia w ten sposób, że:

1. za podstawę warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego M. P. kary pozbawienia wolności przyjmuje art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk,

2. na podstawie art. 73 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego M. P. w okresie próby dozór kuratora sądowego,

II. w pozostałej części wyrok w odniesieniu do oskarżonego M. P. utrzymuje w mocy;

III. stwierdza, że wydatki postępowania odwoławczego ponosi Skarb Państwa.

Sygn. akt II Ka 272/15

UZASADNIENIE

M. P. oskarżony był o to, że: w dniu 27 lipca 2014 r. w miejscowości S. D. gm. S. woj. (...) działając wspólnie i w porozumieniu z innymi ustalonymi osobami poprzez zadawanie uderzeń rękoma wziął udział w bójce, w wyniku której P. W. doznał obrażeń ciała w postaci rany głowy w okolicy czołowej ciemieniowej prawej o długości ok. 5 cm, zaś E. G. obrażeń ciała w postaci otarcia naskórka i sińca w obrębie ramienia lewego, tj. obrażeń które powodują naruszenie czynności narządów ciała na okres trwający nie dłużej niż 7 dni, przy czym sposób działania sprawców naraził

wymienionych i pozostałych uczestników bójki na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienia skutku określonego w art. 157 § 1 kk lub w art. 156 § 1 kk, **to jest o czyn z art. 158 § 1 kk,**

Sąd Rejonowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 31 marca 2015r.

1. oskarżonego **M. P.** uznał za winnego popełnienia zarzuczonego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art.158 § 1 kk i za czyn ten na podstawie art.158 § 1 kk skazał go na karę 1 roku pozbawienia wolności;
2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił na okres próby wynoszący 3 lata;
3. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 80 stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;
4. na podstawie art. 71 § 1 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając na podstawie art. 33 § 3 kk wysokość jednej stawki na kwotę 10 złotych;
5. zasądził od oskarżonego **M. P.** na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty kwotę 260 zł oraz 70 zł tytułem pozostałych kosztów sądowych.

Apelację od tego wyroku w części dotyczącej orzeczenia o środkach probacyjnych oraz podstawy prawnej warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności na niekorzyść M. P. wniósł prokurator. Wyrokowi temu zarzucił:

- 1) obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 70 § 1 pkt 1 kk poprzez orzeczenie na jego podstawie okresu warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności w sytuacji, gdy podstawą prawną określenia okresu warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec młodocianego w rozumieniu art. 115§ 10 kk jest art. 70 § 2 kk,
- 2) obrazę przepisów prawa karnego materialnego, a mianowicie art. 73 § 2 kk poprzez nie orzeczenie wobec oskarżonego M. P. – młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego – dozoru kuratora.

Podnosząc powyższe zarzuty prokurator wniósł o:

I. zmianę pkt III ppkt 2 zaskarżonego wyroku, poprzez wskazanie, iż podstawą prawną ustalenia czasokresu trwania warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności wobec M. P. jest art. 70 § 2 kk w miejsce błędnie przyjętego art. 70 § 1 pkt 1 kk,

II. oddanie M. P. na podstawie art. 73 § 2 kk w okresie próby pod dozór kuratora.

Sąd Okręgowy w Siedlcach zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest oczywiście zasadna i dlatego zasługuje na uwzględnienie.

Z zebranych w sprawie dowodów, których oceny Sąd Odwoławczy nie kwestionuje, bezspornie wynika, że wina oskarżonego M. P. nie budzi wątpliwości. Również ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd I instancji są zgodne z rzeczywistym przebiegiem tego zdarzenia. Analizując akta przedmiotowej sprawy, Sąd Odwoławczy nie dopatrył się także uchybień w zakresie przyjętej kwalifikacji prawnej tego czynu, a także orzeczonej wobec M. P. kary pozbawienia wolności i grzywny.

Rację ma jednak apelujący prokurator, iż Sąd przy orzekaniu o karze przyjął nieprawidłową podstawę prawną orzeczenia o karze pozbawienia wolności oraz błędnie nie orzekł o oddaniu oskarżonego pod dozór kuratora w okresie próby. Z danych osobowych tego oskarżonego wynika bowiem, że jest on osobą młodocianą (ma obecnie 22 lata, a w dacie czynu nie ukończył 21 lat), a zatem podstawą prawną orzeczenia o warunkowym zawieszeniu wykonania

kary pobawienia wolności winien być art. 70 § 2 kk, zaś zgodnie z art. 73 § 2 kk sąd jest zobowiązany orzec, wobec młodocianego sprawcy przestępstwa umyślnego, dozoru kuratora.

Zważywszy na powyższe, Sąd Okręgowy uwzględniając apelację oskarżyciela publicznego zaskarżony wyrok zmienił w ten sposób, że za podstawę warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego M. P. kary pozbawienia wolności przyjął art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 2 kk, a na podstawie art. 73 § 2 kk orzekł wobec niego w okresie próby dozór kuratora sądowego. W pozostałej części wyrok utrzymał w mocy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Odwoławczy na podstawie art. 437 § 1 i 2 kpk oraz art. 456 kpk orzekł, jak w wyroku.